

Suvisoitto torstai-iltana Taidetehtaalla:

JUHA PERÄMÄKI

Ilo kuulla. Kapellimestari Oliver Knussenen johti Avantiin torstai-illan konsertin Taidetehtaalla voimalla ja selkeydellä. Kuva harjoituksista.

Varjoja ja valonhämyä

PORVOO

■ Torstai-illan konsertti Taidetehtaalla noudatti Suvisoittojen parhaita perinteitä sekä konserttiohjelman kokonaisuuden että esitysten laadun suhteen.

Alkuillasta kuultiin Oliver Knussenin johtamassa orkesterikonsertissa vaihteleva ja teemoiltaan monin säikein toisiinsa kutoutunut ohjelma. Loppuillasta saatiin nauttia sisäistyneistä kamarimusiikki-teoksista, jotka oli alun perin tarkoitettu esittää tuomiokirkossa.

Teemojen leikkiä

Tämän kesän festivaalin teemoja ovat yö, nuori sukupolvi ja slaavilainen musiikki, jotka kaikki olivat esillä myös torstai-iltana. Orkesterikonsertissa niiden rinnalle nousi myös klassisuuden ja ilmaisun selkeyden teema, joka tuntui läpäisevän kaiken kuullun musiikin. On vaikea sanoa, missä määrin tämä johtui teosvalinnoista ja missä määrin Oliver

■ KONSERTTI

Knussenin mainiosta tavasta työskennellä.

Knussen johtaa samalla voimalla ja selkeydellä, olipa säveltäjä sitten kolmikymppinen nouseva säveltäjäkyky, jo 90 vuotta täyttänyt 1900-luvun klassikko tai suuri 1800-luvun romantikko. Knussenia on ollut ilo kuulla Porvoossa sekä säveltäjänä että kapellimestarina pariinkin otteeseen. Toivottavasti kuulemme häntä ja hänen sävellyksiään vielä uudelleenkin.

Alkuillan konsertin alku- puolisko oli koottu moderneista yö-aiheisista teoksista. Loppupuoliskolla kuultu Ro-

bert Schumannin 3. sinfonia tarjosi klassisen kiintopisteen, jota vasten aikaisemmin esitetyt teokset peilautuivat.

Voimakkain elämys oli ehdottomasti Tomi Räisäsen *Delirium Nocturnum*, joka tarjosi vahvaa ja selkeärajaista kuvakerrontaa sekä muodon, johon oli mahdollista tarttua jo ensikuulemalla. Räisäsen osaaminen orkestroijana on hämmästyttävän taidokasta ja tyyliarsenaali yltää vaikka kuinka pitkälle. *Delirium Nocturnum* oli rehevintä, kuvailevinta ja 'orkestraalisinta' kuulemaani uutta musiikkia pitkiin aikoihin.

Henri Dutilleuxin *Nocturne Sur le même accord* viulusolistinaan Liana Isakadze oli kuin viesti aikojen takaa, jostain 1930-luvulta, vaikka se on kantaesitetty Räisäsen teoksen jälkeen! Viulun mestari Isakadze tulkitsi teoksen nopeasti vaihtuvat valot ja varjot kypsällä lämmöllä ja herkkäliikkeisesti kappaleen tunnelmiin reagoiden.

JUSSI AUKIA